

ПРИБУТКОВІ КОРИГУВАННЯ – ПОДАТКОВІ ЗМІНИ 2020

*А.В.Міньковська,
ст..викладачДніпровський державний аграрно-
економічний університет*

Для платників податку на прибуток, які коригують фінрезультат на податкові різниці з р. III ПКУ, з 23.05.2020 запрацювали нові поправки.

Для малодохідних платників податку на прибуток, які не ведуть облік податкових різниць, дані зміни мають інформаційних характер. Такі зміни чекатимуть на них, якщо вони раптом вимушено чи добровільно розпочнуть застосовувати згадані податкові різниці.

По перше, зміни торкнулися вартісного критерію для класифікації господарських необоротних матеріальних активів як податкові основні засоби (підвищили із 6000 грн до 20000 грн (пп. 14.1.138 ПКУ)).

Для всіх об'єктів необоротних матеріальних активів, які підприємство вводить в експлуатацію з 23.05.2020, застосовується новий вартісний критерій. При цьому, не має значення, коли ви оприбуткували актив на баланс (Дт 15 «Капітальні інвестиції») та/або оплатили його вартість.

Відповідно, вилучати з лав податкових ОЗ об'єкти з первісною вартістю від 6000 до 20000 грн, які були введені в експлуатацію до 23.05.2020 не потрібно. Вони «доживають своє життя» як податкові ОЗ із застосуванням до них податкових різниць зі ст. 138 ПКУ.

Отже, якщо нині придбаний (уведений в експлуатацію) об'єкт коштує не дорожче за 20000 грн, для податкового обліку його не вважають ОЗ і до нього не застосовують податкових різниць зі ст. 138 ПКУ. Такі необоротні матеріальні активи впливають на об'єкт оподаткування за бухгалтерськими правилами.

Ще одне нововведення – це застосування виробничого методу амортизації в податковому обліку

Раніше такий метод забороняли використовувати для розрахунку так званої податкової амортизації (в абзаці 1 пп. 138.3.1 ПКУ зазначалося всі «крім виробничого методу»).

Основні засоби, які вже розпочали амортизувати за іншими методами, можна перевести на виробничий метод амортизації з II–IV кварталів 2020 року.

Спонукає до цього хоча б те, що під час використання виробничого методу амортизації для податкових цілей не застосовують мінімально допустимі строки амортизації ОЗ, передбачені пп. 138.3.3 ПКУ.

Якщо підприємство вирішить перейти на виробничий метод нарахування амортизації, то йому необхідно керуватися «перехідним» п. 52 підрозділу 4 р. XX ПКУ. Доведеться прийняти рішення про застосування виробничого методу та провести інвентаризацію таких

ОЗ на 1-ше число звітнього періоду 2020 року, у якому прийняли відповідне рішення.

У разі якщо загальна балансова (залишкова) вартість усіх таких ОЗ, розрахована згідно з вимогами р. III ПКУ, буде перевищувати їхню балансову вартість (без урахування переоцінки) за даними бухобліку, різницю необхідно амортизувати як окремий об'єкт ОЗ, за прямолінійним методом протягом 20 кварталів, зменшуючи фінрезультат до оподаткування за відповідні податкові (звітні) періоди.

Очевидно, треба розуміти, що залишок податкової вартості кожного такого ОЗ із метою оподаткування амортизуватимуть за виробничим методом на індивідуальній основі. Тобто у звичайному режимі, передбаченому П(С)БО чи МСФЗ.

Також із 23.05.2020 податкову амортизацію заборонили розраховувати за період, коли ОЗ не використовують (не експлуатують) у господарській діяльності у зв'язку з їх: модернізацією; реконструкцією; добудовою; дообладнанням; консервацією (пп. 138.3.1 ПКУ).